

گزارش کامل

را اینجا بخوانید

نسل‌کشی ناخوابسته

امیر ناظمی - آریتا تقویایی: در بخشی از گزارش ۱۴۰۰ دیجی کالا نموداری درمورد «سن کاربران دیجی‌کالا» ارائه شده است؛ در این نمودار مشاهده می‌شود که بیشترین تعداد کاربران دیجی‌کالا در بازه سنی ۲۵ الی ۳۴ سالگی قرار دارند و کمترین آنها در بازه سنی ۶۵ سال به بالا و نیز کمتر از ۱۵ سال هستند؛ از آنجایی که میزان بازدید یکنای ماهانه از دیجی کالا حدود ۴۰ میلیون بازدید است، مبنای قرار دادن این پلتفرم به‌عنوان خاستگاه تحلیل جمعیت‌شناختی و رفتارشناسی کاربران فضای دیجیتال معقول و معتبر به نظر می‌رسد. در واقع می‌توان کاربران پلتفرم دیجی‌کالا را به‌عنوان رفتار کاربران آنلاین ایران تلقی کرد. سؤال اصلی که با دیدن این نتایج رفتاری در گروه‌های سنی مختلف کاربران به ذهن می‌رسد، این است که «آیا اساسا در نسل‌های مختلف، شاهد رفتار و سبک زندگی مختلف در مواجهه با خرید هستیم؟» پاسخ به

این سؤال شاید مشخص و قابل پیش‌بینی باشد اما از طرفی وقتی نمودار سن کاربران دیجی‌کالا در گزارش دیجی‌کالا ۱۴۰۰ را با نمودار «سن کاربران اینترنت شش‌ساله و بیشتر در کشور» که از طرف مرکز آمار ایران در ۱۰ ماهه نخست سال ۱۴۰۰ ارائه شده است، مقایسه کنیم، به نتایج و تحلیل‌های جالب‌تر و متفاوت‌تری خواهیم رسید. بررسی این دو نمودار نشان می‌دهد که نسل اول کاربران اقتصاد دیجیتال کشور ما در چه بازه سنی قرار دارند. در حقیقت افراد در بازه سنی ۱۵ تا ۲۴ سال با نسل بزرگ‌تر خود یعنی افراد در بازه سنی ۲۵ تا ۴۹ سال تفاوت رفتاری دارند که این امر طبیعی به نظر می‌رسد. از طرف دیگر بررسی هر جمعیتی کشور به تفکیک گروه‌های سنی که از طرف مرکز آمار ایران در سال ۱۳۹۵ ارائه شده است، نشان می‌دهد که بیشترین جمعیت کشور در گروه سنی ۲۵ تا ۳۹ سال است؛ یعنی درست همان گروه سنی که بیشترین جمعیت کاربران

اینترنت را به خود اختصاص می‌دهد اما از سن ۴۰ سال به بعد از تمرکز جمعیتی کشور کاسته شده و در همین گروه سنی نیز کاربران اینترنت کمتر می‌شوند و شکاف دیجیتال (Digital divide) شکل می‌گیرد. می‌توان ادعان کرد که در کشور ما سن ایجاد این شکاف دیجیتال ۴۵ سال به بالا است، در واقع جمعیت کاربران ۴۵ سال به بالای اقتصاد دیجیتال در کشور ما با نسل بعد از خودش دارای این شکاف دیجیتالی است.

نکته جالب دیگر اینکه افراد از ۴۹ سال به بالا خیلی کاربر جدی اینترنت و اقتصاد دیجیتال نیستند؛ به‌این‌ترتیب که با ورود فناوری‌های دیجیتال، از یک سنی به بعد کاربران به دلیل برخورداری‌بودن از دانش و مهارت لازم در مواجهه با آن فناوری، به مرور زمان یک شکاف بین‌نسلی با نسل بعد از خود پیدا می‌کنند. شکاف دیجیتال اصطلاحی است که به فاصله بین کسانی که به فناوری دیجیتال و فناوری اطلاعات دسترسی مؤثری دارند، با کسانی که دسترسی بسیار محدودی به این فناوری‌ها داشته یا اصلا دسترسی ندارند، اشاره دارد. این عبارت همچنین شامل عدم تعادل در داشتن منابع و مهارت برای استفاده مؤثر و مفید از فناوری نیز می‌شود.

ون دایک (van Dijk) در سال ۲۰۱۴ در کتاب‌های شکاف رو به رشد (Deepening Digital Divide) و جامعه شبکه‌های علت شکل‌گیری شکاف دیجیتالی را چنین شرح می‌دهد:

«علت مستقیم دسترسی نابرابر به فناوری دیجیتال در جامعه، شیوه توزیع بسیاری از منابع است.» منظور از منابع، صرفا منابع مادی مانند درآمد و مالکیت تجهیزات نیست؛ بلکه منابع دیگر نیز هست:

● زمان (فرصت برای استفاده از رسانه‌های جدید)

تیک‌تک

● منابع ذهنی (دانش فنی کافی)

● منابع اجتماعی (شبکه و ارتباطاتی که به فرد برای دسترسی به فناوری کمک کنند)

● منابع فرهنگی (پاداش‌های فرهنگی و جایگاه و شائنی که هر فرهنگ، برای فردی که به فناوری دسترسی دارد، قابل می‌شود)

توضیحات ون دایک درباره انواع منابع در حدی کلی است که تقریبا هر عاملی را در بر می‌گیرد. شاید مهم‌ترین پیام این تعریف، آن باشد که شکاف دیجیتال را هرگز نمی‌توان به صورت کامل حذف کرد؛ چنان‌که توزیع نابرابر منابع را نمی‌توان از بین برد اما درعین‌حال شکاف بین‌نسلی مفهومی حیاتی و اساسی برای سیاست‌گذاران حوزه اقتصاد دیجیتال است؛ اگرچه دولت در راستای برقراری حقوق شهروندی و ارائه خدمات عادلانه به شهروندان خود، اقدام به گسترده‌ترکردن خدمات دولت الکترونیک می‌کند ولی از دیگر سو عدم امکانات فنی مناسب و آموزش شایسته بستر ایجاد شکافی دیجیتال را فراهم آورده و هدف اصلی از تشکیل و گسترش دولت الکترونیک در راستای تحقق عدالت اجتماعی و برقراری حقوق شهروندی را باطل می‌کند. ازاین‌رو دولت باید به موازات گسترش دولت الکترونیک، اقدامات لازم را در راستای به‌حداقل‌رساندن شکاف دیجیتال به انجام رساند؛ چراکه دولت‌مردان با وجود این

شکاف، امکان الکترونیک‌کردن کل فعالیت‌های خود را ندارند و باید در گذاری بین ارائه خدمات الکترونیک و ارائه خدمات به‌طور سنتی قرار گیرند و این گذار امکان نتیجه‌بخش بودن اقدامات در مسیر بهبود خدمات الکترونیک را محدود می‌کند. مرور تعداد بازدیدکنندگان ماهانه یک پلتفرم خرید آنلاین مثل دیجی‌کالا که نماینده تعداد زیاد کاربرانی است که از خدمات اینترنتی و دیجیتال استفاده می‌کنند، بیانگر اهمیت اینترنت و خدمات الکترونیک در پاسخ‌گویی به نیازهای افراد جامعه است. ازاین‌رو توجه به زیرساخت‌های فناورانه و اجتماعی و اقتصادی لازم برای توزیع عدالت در به‌کارگیری این خدمات در میان گروه‌های سنی و اقشار مختلف جامعه ضروری و اجتناب‌ناپذیر است. بنابراین می‌توان ادعا کرد؛ اگرچه در مقیاس جهانی مسئله غذا، بهداشت و آموزش پایه و پذیرش حقوق ابتدایی بشر باید از بالاترین اولویت‌های جوامع باشد اما دست‌کم‌گرفتن شکاف دیجیتال و اجازه‌دادن به وسع‌ترشدن آن به‌معنای بدترشدن همه این مسائل و مشکلات نیز هست.

این تحلیل کارتی از رسانه (TickTech) که براساس گزارش ۱۴۰۰ دیجی کالا تهیه و تدوین شده است. گزارش‌های سالانه دیجی کالا به صورت عمومی منتشر می‌شود.

«شرق» از برگزاری جشنواره توت‌فرنگی و انتقاد کشاورزان کردستان گزارش می‌دهد

طعم طلای سرخ کردستان در گلوی دلالان

این یک محصول وارداتی غربی است که در فرایند زمانی با شرایط اقلیمی و کوهستانی استان کردستان زمست‌مند و بومی شده است. روایت‌ها به نقل از برخی کارشناسان و محققان کشاورزی در کردستان حاکی است که بوته توت‌فرنگی در سال ۱۳۱۷ هجری شمسی توسط اداره فلاح در باغی به همین نام کاشته شده و زینت‌آرای حیات اعیان‌نشینان و اشراف‌زادگان کردستان در آن زمان بوده است.

یک مقاله علمی کارشناس ارشد و محقق باغی مرکز تحقیقات کشاورزی کردستان فرایند چگونگی ورود نشا یا بوته توت‌فرنگی به سرزمین کردها را تأیید می‌کند. محمد سرسیفی در این مقاله با تأکید بر اینکه نشای توت‌فرنگی از روستای «محمودآباد» و باغ و بوستان شیخ عثمان نقش‌بندی در سرآباد در حرکتی آرام و خزنه به شهرهای میروان، سنندج و کامیاران رسید، معتقد است: کشاورزان مشتاق توت‌فرنگی در زمانی کوتاه بیش از دوهزار هکتار از زمین‌های پراکنده در قطعات کوچک را به کشت این محصول وارداتی اختصاص داده‌اند. او به سال انتقال بوته‌های توت‌فرنگی از روستای محمودآباد به زمین‌های زراعی دیگر شهرهای استان اشاره نمی‌کند، اما گفته می‌شود که این رخداد تاریخی در اقتصاد کشاورزی کردها در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی اتفاق افتاده است.

کردستان پایتخت توت‌فرنگی ایران

رئیس سازمان جهاد کشاورزی استان با اشاره به اختصاص میز توت‌فرنگی به کردستان در سازمان توسعه تجارت ایران عنوان کرد که کردستان ظرفیت ثبت ملی با عنوان پایتخت توت‌فرنگی ایران را دارد.

«پیمان اسکندری» در گفت‌وگو با «شرق» با تأکید بر اینکه سالانه ۶۵ هزار تن از سه‌هزارو ۵۰۰ هکتار سطح زیر کشت توت‌فرنگی در کردستان برداشت می‌شود؛ افزود: کشاورزان توت‌فرنگی‌کار کردستانی نیازمند حمایت جدی دولت هستند و ما در این راستا برنامه‌ریزی کرده‌ایم.

او نیز این ادعا را که نخستین بوته توت‌فرنگی در سال ۱۳۱۷ هجری شمسی توسط اداره فلاح در باغی به همین نام کاشته شده و زینت‌آرای حیات اعیان‌نشینان و اشراف‌زادگان کردستان در آن زمان بوده است، به استناد همین مقاله علمی کارشناس‌ارشد

مرکز تحقیقات کشاورزی تأیید می‌کند و او همین قدمت تاریخی را دلیلی مستند برای ثبت کردستان به‌عنوان پایتخت توت‌فرنگی کشور قلمداد می‌کند. او جذب سرمایه‌گذار داخلی و خارجی برای راه‌اندازی صنایع تبدیلی و فرایند فرآوری توت‌فرنگی، تجاری‌سازی و برندسازی صادراتی این محصول و معرفی جاذبه‌های گردشگری کشاورزی را از اهداف برگزاری این جشن‌ها می‌داند و این مقام دولتی برعکس کشاورزان مدعی است که این جشن‌ها دستاوردهای خوبی برای توت‌فرنگی‌کاران دارد.

به گفته اسکندری، شهرستان سنندج با دوهزارو ۱۷۰ هکتار سطح زیرکشت در بین شهرستان‌های کردستان اول و بعد از آن کامیاران، سرآباد و میروان در رتبه‌های بعدی قرار دارند و در استان کردستان ۱۷ هزار بهره‌بردار توت‌فرنگی‌کار با جمعیت ۱۳ هزار خانوار ثبت و گزارش شده است. او شمار جمعیت بهره‌برداران توت‌فرنگی‌کار در کردستان را قابل‌توجه خواند و گفت: ۷۰ درصد توت‌فرنگی کردستان به شهرهای خارج از استان به‌ویژه تهران می‌رود که ارقام توت‌فرنگی این استان در کشور به‌لحاظ طعم، رنگ و بو بی‌نظیر است.

اسکندری با اعلام اینکه مشکلات توت‌فرنگی‌کاران را درک می‌کند و برای حل آن می‌کوشد، افزود: توت‌فرنگی محصولی است که زمان در تازده‌خوری آن نقش مهمی دارد و ما باید برنامه‌ریزی و تمهیدات ویژه، استرس کشاورزان از سر مزرعه تا عرضه به بازار را مدیریت کنیم. این مقام کشاورزی که به‌تازگی منصوب شده، معتقد است که با نگاه علمی و کارشناسی باید برای مشکلات کشاورزان توت‌فرنگی‌کار کردستان همت کنیم و دیگر زمان وعده بی‌عمل به سر آمده است. به گفته او اگرچه راه دسترسی شماری از روستاها برای رساندن توت‌فرنگی به بازار هنوز جای کار دارد اما به نسبت سال‌های گذشته، ضرب‌آسفالته راه‌های روستایی افزایش یافته است که امید می‌رود با نگاه ویژه دولت این میانگین به متوسط سطح کشوری برسد. اسکندری با بیان اینکه ۸۵ درصد از توت‌فرنگی تولیدی استان به‌صورت تازه‌خوری در استان و سایر نقاط کشور مصرف می‌شود، عنوان کرد: بیش از ۱۵ درصد این محصول نیز در خانه‌های صنایع تبدیلی خارج از استان فرآوری می‌شود. او میزان ضایعات توت‌فرنگی را کمتر از ۱۰ درصد در استان گزارش داد و تشریح کرد: درصد زیادی از ضایعات به دلیل روش برداشت نادرست اتفاق می‌افتد که هرساله به کشاورزان دوروش برداشت دستی و مکانیکی آموزش داده و یادآوری می‌شود. به گفته او توت‌فرنگی به ضربه و فشار در حین برداشت بسیار حساس است و اگر بهره‌برداران در هنگام برداشت و تفکیک و درجه‌بندی، روش‌های علمی را رعایت نکنند، این میوه دچار عوارض له‌شدگی می‌شود. آن‌گونه که رئیس سازمان جهاد کشاورزی کردستان گزارش داد: هم‌اکنون انواع توت‌فرنگی کوئین الیزا، پاروس، سلوا و کاماروزا و کردستان در مزارع توت‌فرنگی استان کشت می‌شود و سالانه نیز یک میلیون نشای توت‌فرنگی در نهالستان دارای مجوز در استان تولید و عرضه می‌شود. او فصل برداشت توت‌فرنگی در کردستان را بنا به شرایط اقلیمی از ۱۵ اردیبهشت تا پایان تیر عنوان و تشریح کرد در تعدادی از روستاهای بخش سیروان در منطقه اورامان به دلیل شرایط آب و هوای معتدل فصل برداشت دیرتر از دیگر مناطق زیرکشت توت‌فرنگی شروع می‌شود که روستای شیان یکی از آن روستاهاست.

اخبار برگزیده

جالش فاضلاب و زیاده در شالیزارها

اعتبارات کافی نیست

یک نماینده مجلس اظهار کرد: توانستیم حوزه پسماند در استان گیلان را سروسامان دهیم و گاهی شیرابه‌هایی که از زباله‌ها سرریز می‌شود، در سطح اراضی رهاست که این موضوع موجب نگرانی مردم شده است.

حسن محمدیاری درباره آبیاری برخی شالیزارها با فاضلاب اظهار کرد: امسال در شروع فصل کشاورزی با کمبود آب مواجه نبودیم و مزارع برآب بود، در بخش‌هایی نیز به حفرا یا تجهیز جاه‌های موجود بود، برای اینکه بتوانیم به تأمین آب کشاورزان استان گیلان کمک کنیم که این کار انجام شد. سرده‌ها که بخش اعظم آب بخش کشاورزی را تأمین می‌کنند، ابتدای سال و قبل از فصل کشاورزی ترمیم و آماده بهره‌برداری شد اما ممکن است برخی مزارع کشت برنج با فاضلاب تصفیه‌نشده آبیاری شوند که ناشی از این است که ما نتوانسته‌ایم حوزه پسماند را در استان گیلان سروسامان دهیم و گاهی شیرابه‌هایی که از زباله‌ها سرریز می‌شود، در سطح اراضی رهاست و این موضوع دغدغه و نگرانی مردم را زیاد کرده است.

او با بیان اینکه به‌صورت کلی اکثر مزارع کشاورزی امسال با کمبود آب مواجه نبودند، افزود: در هفته جاری موضوع ورود فاضلاب به اراضی کشاورزی را در حوزه استانی با حضور استاندار پیگیری کردیم. قرار شده تمهیداتی برای جمع‌آوری پسماند و جلوگیری از نشر شیرابه‌هایی که محیط زیست و سفره‌های آب زیرزمینی را آلوده می‌کنند، اندیشیده شود و اعتباراتی هم در این زمینه در نظر گرفته شده است. امیدواریم با اعتبارات استانی و ملی بتوانیم به این موضوع سروسامان بدهیم.

عضو مجمع نمایندگان استان گیلان در ادامه گفت: در استان گیلان ملاحظات محیط‌زیستی و منابع طبیعی داریم که متأسفانه دست ما را بسته است، مثلا قرار بود در تالش برای احداث کارخانه کمپوست اعتباراتی در نظر گرفته شود اما متأسفانه با اعتراضاتی که صورت گرفت، پروژه با دستور قضائی متوقف شد. اکنون در این منطقه حدود ۲۵۰ تن زباله تولید می‌شود که تکلیف آن مشخص نیست که آیا باید سیستم زباله‌سوز راه‌اندازی شود یا خیر. این مشکلاتی است که در استان‌های شمالی و به‌ویژه گیلان با آن دست به گریبان هستیم. محمدیاری با بیان اینکه دفع فاضلاب و پسماند زباله‌ها در استان گیلان با توجه به شرایط اقلیمی و کشاورزی منطقه باید در دستور کار جدی قرار گیرد، خاطرنشان کرد: برای حل این موضوع یک راهکار نهایی نیاز است، همه دوایر و قوا در کنار هم باید به مفاهمه برسند و برنامه مشترکی را پیش‌بینی کنند تا این معضل حل شود. او ابراز امیدواری کرد که با استفاده از بودجه ۱۴۰۱ و اعتباراتی که از سفر رئیس‌جمهور پیش‌بینی شده، بتوانیم این موضوع را سر و سامان دهیم.

به گزارش ایلنا در حال حاضر کمتر از ۵۰ درصد شهرستان تالش به سیستم شبکه فاضلاب شهری متصل است و این قابل قبول نیست. البته در اعتبارات بودجه و استانی پیش‌بینی‌هایی شده که سیستم مکانیزه دفع فاضلاب راه‌اندازی شود.

بدین‌وسیله از همه اقوام و دوستان گرامی

که با ابراز همدردی و شرکت در مراسم

ترحم‌عزیز از دست‌رفته‌مان مر حومه

معصومه پناهی موجب تسلی خاطر مان

شدند، مصمیمانه سپاسگزار می‌کنیم.

از طرف خانواده پناهی